

Koczergi, 20 sierpnia 2016 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Lublinie
ul. Marii Curie – Skłodowskiej 40
20 – 029 Lublin**

za pośrednictwem

**Burmistrza Parczewa
ul. Warszawska 24
21-200 Parczew**

Skarżący: Stowarzyszenie
„Nad Piwonią”
Koczergi 53 A
21-200 Parczew

Organ administracji: Burmistrz Parczewa
ul. Warszawska 24
21-200 Parczew

**Uczestnik: 1. Magdalena Krajanowska
2. DMG spółka z o.o. w Wierzbówce
3. Sławomir Czech
4. Danuta Czech
5. Starosta Parczewski
6. Rolnicza Spółdzielnia Produkcyjna Koczergi
7. Aleksander Hawryluk**

SKARGA

Stowarzyszenia „Nad Piwonią” w Koczergach na bezczynność Burmistrza Parczewa w przedmiocie wznowienia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie elektrowni biogazowej w Koczergach gm. Parczew (znak NPO.III.7624.12/09) zakończonego decyzją Burmistrza Parczewa z 2 lutego 2011 r.

Działając na podstawie art. 3 § 2 pkt 8 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm. - zwanej dalej: ppsa) zarzucamy Burmistrzowi Parczewa bezczynność w przedmiocie wznowienia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie elektrowni biogazowej w Koczergach gm. Parczew (znak NPO.III.7624.12/09) zakończonego decyzją Burmistrza Parczewa z 2 lutego 2011 r. poprzez naruszenie art 64 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego wobec pozostawienia wniosku Magdaleny Krajanowskiej z 3 czerwca 2011 r. bez rozpoznania

wnosząc o:

1. zobowiązanie Burmistrza Parczewa do rozpoznania podania Magdaleny Krajanowskiej z 3 czerwca 2011 r. w terminie 14 dni od dnia doręczenia organowi odpisu prawomocnego wyroku wraz z aktami sprawy;
2. stwierdzenie, że Burmistrz Parczewa dopuścił się bezczynności przy czym bezczynność ta miała charakter rażącego naruszenia prawa;
3. zasądzenie od Burmistrza Parczewa na rzecz skarżącego sumy pieniężnej w wysokości połowy kwoty określonej w art. 154 § 6 ppsa;
4. zasądzenie od Burmistrza Parczewa na rzecz skarżącego kosztów postępowania według norm przepisanych.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 27 kwietnia 2016 r. Burmistrz Parczewa pozostawił bez rozpoznania podanie Magdaleny Krajanowskiej w przedmiocie wznowienia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie elektrowni biogazowej w Koczergach gm. Parczew (znak NPO.III.7624.12/09) zakończonego decyzją Burmistrza Parczewa z 2 lutego 2011 r. w związku z nieusunięciem w terminie 7 dni braków formalnych tegoż wniosku.

Czynność Burmistrza jest wadliwa i powoduje, iż pozostaje on w bezczynności co załatwienia sprawy wznowienia postępowania zakończonego decyzją własną z 2 lutego 2011 r. (znak NPO.III.7624.12/09).

Na wstępie stwierdzić trzeba, że wadliwe było wezwanie Magdaleny Krajanowskiej do uzupełnienia rzekomych braków formalnych pismem z 22 lutego 2016 r. skierowanym do niej w oparciu o art 64 § 2 Kpa.

Wskazać należy, że zgodnie z tym przepisem jeżeli podanie nie czyni zadość innym

wymaganiom ustalonym w przepisach prawa, należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w terminie siedmiu dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania.

Okoliczności wymagające wyjaśnienia podane przez Burmistrza w piśmie z 22 lutego br. - określenie charakteru w jakim występuje M. Krajanowska – nie stanowiły innych wymagań ustalonych w przepisach prawa w rozumieniu art 64 § 2 Kpa.

Pozostawienie podania bez rozpoznania, z innego powodu niż brak adresu, jest dopuszczalne tylko wówczas, gdy zostaną spełnione łącznie dwie przesłanki. Po pierwsze, gdy wnoszący podanie, mimo prawidłowego wezwania organu do usunięcia braków, nie usunie w terminie tych braków, i po drugie, gdy wezwanie dotyczyło wymagań wynikających **wprost** z przepisów prawa (np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 3 lipca 2015 r. II GSK 1453/14, opubl. CBOSA i liczne inne).

Nie istnieje przepis prawa wprost obligujący wnioskodawcę do precyzowania podania w sposób określony przez Burmistrza Parczewa w piśmie z 22 lutego 2016 r.

Po drugie kwestionowane czynności Burmistrza były wadliwe także z innej przyczyny. Nie sposób zapominać o fakcie, że na tle przedmiotowego wniosku Magaleny Krajanowskiej toczyły się także inne postępowania – przed Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Białej Podlaskiej – zakończone postanowieniem z 12 października 2011 r. czy przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Lublinie zakończone wyrokiem z 17 kwietnia 2012 r. sygn. akt II SA/Lu 1015/11.

W toku tych postępowań wnioskodawczynie wyjaśniła w jakim charakterze występuje w postępowaniu a zatem ograniczanie się przez Burmistrza Parczewa tylko do wniosku o wznowienie przy ustalaniu charakteru wystąpienia M. Krajanowskiej – tak jak uczynił to choćby w piśmie z 22 lutego br. - jest oczywiście wadliwe. Już z treści postawienia SKO, na które powołuje się Burmistrz w swoich wystąpieniach, wynika, iż M. Krajanowska precyzowała w jakim charakterze występuje w niniejszym postępowaniu.

Z treści uzasadnienia ww. wyroku WSA w Lublinie wynika zaś, że „tylko, gdy z zawartych we wniosku twierdzeń wynika w sposób niewymagający jakikolwiek wyjaśnień oraz badań, że brak jest ustawowych podstaw do wznowienia z uwagi na to, że wniosek składa podmiot niebędący stroną organ uprawniony jest do wydania postanowienia o odmowie wznowienia postępowania (art. 149 § 3 k.p.a.). W przeciwnym wypadku organ musi wznowić postępowanie (art. 149 § 1 k.p.a.) i przeprowadzić je zarówno co do rzeczywistego istnienia przyczyn wznowienia, jak i pozostałych kwestii dotyczących dopuszczalności wznowienia, a także co do istoty sprawy (art. 149 § 2 k.p.a.). (...) Magdalena Krajanowska żądając wznowienia postępowania powołała się m.in. na

podstawę wznowienia określoną w art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a. tj., że będąc stroną postępowania, w którym zapadła objęta wnioskiem decyzja Burmistrza, bez swojej winy nie brała w nim udziału. **Ustalenie zatem, czy istotnie w postępowaniu tym przysługiwał jej przymiot strony mogło nastąpić w świetle powyższych rozważań, dopiero po wznowieniu postępowania.** Wynika to expressis verbis z art. 149 § 2 k.p.a.. Dopiero po wznowieniu postępowania organ orzekający może przeprowadzić merytoryczną oceną materiału dowodowego zgodnie z regułami prawa procesowego i dokonać weryfikacji twierdzeń składającego wniosek o wznowienie, iż przysługiwał mu przymiot strony w objętym tym wnioskiem postępowaniu. Dopiero stwierdzenie, w tej kolejnej fazie postępowania, że z wnioskiem wystąpił podmiot niebędący w rzeczywistości stroną albo, że nie zaistniały przesłanki wznowienia winno skutkować - zgodnie z art. 151 § 1 pkt 1 k.p.a. - odmową uchylenia decyzji dotychczasowej. Odmowa wznowienia postępowania w myśl art. 149 § 3 k.p.a. może nastąpić zatem z przyczyn formalnych, a nie merytorycznych” (tak WSA w Lublinie wyrok z 17 kwietnia 2012 r. sygn. akt II SA/Lu 1015/11 zapadły w sprawie wszczętej na skutek skargi na postanowienie SKO w Białej Podlaskiej w związku z przedmiotowym wnioskiem M. Krajanowskiej z 3 czerwca 2011 r.).

W świetle powyższych ustaleń SKO w Białej Podlaskiej i WSA w Lublinie bezczynność w załatwieniu sprawy wznowienia przedmiotowego postępowania przez Burmistrza jest rażąca skoro zlekceważył on – wyrażone wprost – wskazania WSA w Lublinie co do faktu, iż weryfikacja twierdzeń wnioskodawczyni w przedmiocie posiadania przymiotu strony mogła nastąpić **dopiero po wznowieniu postępowania**, zaś czynność pozostawienia wniosku o wznowienie postępowania bez rozpoznania zakończyła procedowanie nad podaniem M. Krajanowskiej jeszcze na etapie wstępnym badania podania przed jakimkolwiek wznowieniem postępowania a nadto cała sprawa trwa już prawie 5 lat i nie wyszła jeszcze poza stadium wstępnego badania podania przez Burmistrza Parczewa.

Nadto wskazać trzeba, że Stowarzyszenie „Nad Piwonią” w Koczergach jest zainteresowane merytorycznym rozpoznaniem wniosku o wznowienie postępowania, co wielokrotnie sygnalizowało Burmistrzowi Parczewa, Stowarzyszenie także było stroną ww. postępowań przed SKO w Białej Podlaskiej i WSA w Lublinie. Sam Burmistrz, przekazując, załączone do skargi zażalenie do SKO w Białej Podlaskiej na niezłatwienie sprawy w terminie wskazał w rozdzielniku pisma Stowarzyszenie „Nad Piwonią” i szereg innych podmiotów jako strony postępowania, co pozwala na wyrażenie przypuszczenia, że Burmistrz w istocie już określił krąg stron postępowania, choć powinien zrobić to dopiero po wznowieniu postępowania.

Dodatkowo stwierdzić wypada, że Stowarzyszenie złożyło takie zażalenie na niezakończenie sprawy w terminie do SKO w Białej Podlaskiej odpis załączony do niniejszej skargi, co wyczerpuje środki zaskarżenia dostępne stronie w ramach postępowania administracyjnego. Złożenie zażalenia w trybie art. 37 § 1 Kpa wywiera skutek wyczerpania przez stronę przysługujących jej środków zaskarżenia, a tym samym umożliwia skuteczne wniesienie skargi na bezczynność organu pozostającego w zwłoce i niepodejmującego w ustawowym terminie aktów wymienionych w art. 3 § 2 pkt 1-3 ppsa. W sprawach skarg na bezczynność nie ma znaczenia, jaki okres upłynął pomiędzy zażaleniem wniesionym w trybie art. 37 § 1 Kpa a skargą do sądu administracyjnego. Ponadto na pozostawienie podania bez rozpoznania (art. 64 § 2 Kpa) przysługuje skarga na bezczynność organu, stosownie do art. 3 § 2 pkt 8 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - ppsa (uchwała składu 7 sędziów NSA sygn. akt II OPS 2/13, opubl. CBOSA).

Odnosząc się do twierdzeń SKO zawartych w postanowieniu z 30 czerwca 2016 r. jakoby Stowarzyszenie nie posiadało statusu strony, bowiem do tej pory nie zostało dopuszczone do udziału w postępowaniu wskazać trzeba, że pogląd ten jest błędny i Stowarzyszenie jest stroną przedmiotowego postępowania. Stowarzyszenie pismem z dnia 24 października 2011 r. zgłosiło się do udziału w postępowaniu, uzupełniało następnie swój wniosek z 24 października 2011 - po wezwaniu Burmistrza w trybie art. 64 § 2 w pismach z 5 i 9 grudnia 2011 r. Burmistrz nie kwestionował, że Stowarzyszenie jest stroną postępowania i nie pozostawił wniosku Stowarzyszenia z 24 października 2011 r. bez rozpoznania.

Burmistrz Parczewa co prawda nie wydał postanowienia o dopuszczeniu Stowarzyszenia do udziału w postępowaniu, ale traktował Stowarzyszenie jako stronę postępowania poprzez m.in. informowanie o stanie sprawy (pismo Burmistrza do Stowarzyszenia z 21 marca 2014 r.) czy przesyłając Stowarzyszeniu, skierowane do Magdaleny Krajanowskiej wezwanie do uzupełnienia braków formalnych (pismo Burmistrza z 22 lutego 2016 r.). W tym stanie rzeczy przyjąć trzeba, że nastąpiło faktyczne dopuszczenie Stowarzyszenia do udziału w postępowaniu a konstrukcja ta, jak to niżej zostanie wykazane, znajduje względnie szeroki oddźwięk w orzecznictwie sądowoadministracyjnym.

Jeżeli organ administracji nie wydał postanowienia o dopuszczeniu do udziału w postępowaniu organizacji społecznej, jednakże przyjmował składane przez tę organizację oświadczenia, a także doręczał tej organizacji decyzje i postanowienia, fakty te należy uznać za dopuszczenie organizacji do udziału w postępowaniu administracyjnym. Organizacja społeczna, którą organ faktycznie dopuścił do udziału w postępowaniu i

traktował jako podmiot na prawach strony ma również prawo złożenia odwołania od decyzji organu pierwszej instancji (por np. wyroki NSA z dnia 17 lutego 2011 r., sygn. akt II OSK 329/10; z dnia 11 marca 2008 r., sygn. akt II OSK 191/07 oraz z dnia 17 listopada 1988 r., sygn. akt IV SA 855/88).

W uzasadnieniu wniosku jak w pkt 2 i 3 petitum skargi wskazać trzeba, że przy ocenie charakteru beczynności lub przewlekłości kluczowa jest długotrwałość okresu tej beczynności (przewlekłości). Pojęcie prawa, którego naruszenie oceniane jest pod kątem tego, czy jest ono rażące, nie ogranicza do grupy przepisów o terminach załatwienia spraw. Obejmuje bowiem także przepisy determinujące sposób działania organu (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 26 lutego 2016 r. sygn. akt I OSK 2430/14 opubl. CBOSA). Uwzględniając fakt, iż sprawa toczy się już prawie 5 lat i nie wyszła jeszcze poza stadium wstępnego badania podania a nadto organ miał wyraźne wskazania WSA w Lublinie co do potrzeby wznowienia postępowania a także, że brak jest przepisu, który wprost ustalałby okoliczności o których mowa w piśmie Burmistrza Parczewa z 22 lutego 2016 r. jako braki formalne podania toteż żądanie zasądzenia od Burmistrza Parczewa kwoty o której mowa w art. 149 § 2 w zw. z art 154 § 6 ppsa jest uzasadnione.

Z tych względów wnosimy jak na wstępie.

Zarząd Stowarzyszenia

Załączniki:

1. 9 odpisów skargi wraz z załącznikiem - zażaleniem do SKO i kopią dowodu jego nadania oraz kopią zawiadomienia Burmistrza Parczewa z 25 maja 2016 r.;
2. Odpis zażalenia do SKO w Białej Podlaskiej wraz z kopią dowodu nadania;
3. Kopia zawiadomienia Burmistrza Parczewa z 25 maja 2016 r.
4. odpis z KRS Stowarzyszenia „Nad Pivonią” w Koczergach
5. dowód uiszczenia wpisu w kwocie 100 zł